

ЯКОГО КОЛЬОРУ ХХІ СТОЛІТТЯ?

Мертвий хапає живого, каже французьке прислів'я. Спадщина ХХ століття нависає на столітті ХХІ. І це спадщина кровотечна. Світ і досі не позбувся наслідків новітнього агресивного язичництва, парадоксально поєданого зі здобутками не обмеженого мораллю емансипованого розуму. Індустріалізація брехні, що нею були позначені тоталітарні експерименти у СРСР, Третьюму райху, Китаї та Камбоджі, набула небачених донині масштабів. Сьогодні вкрай актуалізувалася загроза ядерної війни, здавалося б, назавжди нейтралізована раціональністю глобалізованого світу. Всі хтонічні сили минулого раптово ви-йшли на поверхню суспільного життя. Це з усією очевидністю засвідчує новітній російський імперіалізм, що увібрив у себе міфологію «прийдешнього хама», традиції нігілізму та аномії, політичну культуру московського ханства, під-живлюваного пропагандистською машиною Кремля.

Ось чому провідні наукові сюжети широко відомої праці Мирослава Поповича, книги «Червоне століття», нині набули гострої актуальності. Адже ця книга є свого роду енциклопедією фобій, хиб, збочень і латентних загроз, що походять від тих соціальних, політичних і культурних узвичаєнь віку ХХ, які призвели до найбільших жертв в історії людства. Саме тому ця праця породила ідею круглого столу, у рамках якого можна було б занурити найактуальніші наративи «Червоного століття» у сучасний смисловий контекст. Ясна річ, що таке завдання можна було виконати лише завдяки міждисциплінарній методологічній оптиці. Отож до участі було запрошено відомих філософів, філологів, істориків, щоби спільними зусиллями шукати зцілення від фобій, хиб і збочень століття, що минуло, — принаймні визначитися із «діагнозом нашого часу».

Рефлексії щодо цього діагнозу було побудовано на підставі виділення п'яти провідних сюжетів книги «Червоне століття» та екстраполяції їх на ситуацію сьогодення. Кожний сюжет (питання) позначений символічним кольором, який задає оптику інтерпретації поточного — ХХІ — століття.

***Райдуга** — багатоманіття (вся палітра) кольорів, яка має парадоксальний еквівалент у вигляді «Чорного квадрата» Малевича, який наравду написаний не чорною фарбою, а утворений безліччю різнокольорових мазків.*

***Червоно-коричневий** є символом екстремістських режимів (тоталітарних утопій), що спонукає замислитися над можливістю тоталітаризмів у сучасному світі.*

***Біле і чорне** становлять очевидну контроверзу позитивного і негативного, але водночас ця символіка відсилає до всеохопного (імперського) порядку та анархії.*

***Триколог**, який став прапором Великої французької революції, позначає питання про історичну перспективу національної держави (визначального політичного надбання модерну).*

***Синьо-жовтий** наразі очевидним чином символізує самовизначення сучасної України в перспективі ХХІ століття.*